

Naar vi reformere Skatterne for de besiddende, er det rimeligt og retfærdigt at gøre det ved en ny Skat paa de besiddende. Det er derimod ikke rimeligt — det fremhævede det Medlem af vort Parti, der sad i Skattekommissionen, meget stærkt i Fjor her i Salen — at lade alle Folk med en Indkomst betale, hvor der er Tale om at reformere Skatterne særlig for Ejendomsbesidderne. Jeg kunde tænke mig en gennemgribende, en radikal Reform af de direkte Statsskatter, saaledes at Hartkornsskatterne forsvandt og afløstes dels af en Ejendomsskyld og dels af en Formueskat med stigende Skala, og saa kunde jeg ønske, at denne Ejendomsskyld og denne Formueskat med stigende Skala i Forbindelse med hinanden indbragte mere, end de direkte Skatter hidtil have indbragt. Jeg ser ikke Spor af Grund til, at Statens Indtægter skulle formindskes ved en Reform af den direkte Beskatning, al den Stund det hidtil har været Demokratiets Opfattelse, at de direkte Statsskatter skulle stige, men de indirekte Skatter skulle aftage. Jeg ser ikke Spor af Grund til at lade Statens Indtægter gaa ned ved en Reform af de direkte Skatter. De faste Ejendomsskatter ere jo, hvorledes man end ser paa dem, og hvad man end vil kalde dem, en ren Skat, en Grundbyrde; hvorledes man end ser paa Forholdet, er det i hvert Fald en Samfundsprioritet, en Prioritet, som Samfundet har i de faste Ejendomme, og der er derfor efter min Mening ikke Spor af Grund til at forringe denne Prioritet, som Samfundet har. I Virkeligheden vilde det heller ikke i Længden lette Ejendomsbesidderne det allermindeste; thi giver Samfundet Afkald paa sine Prioriteter i faste Ejendomme, vil Følgen kun blive, at de private Kapitalister komme og fylde det tomme Rum. Det vilde i Løbet af en Menneskealder ikke lette Landbruget det allermindeste, om alle faste Ejendomsskatter afskaffes. Jeg finder derfor ikke, at der er den fjerneste Grund til at forringe den Samfundsprioritet, der findes i Samfundets Værdier. Der kan være Grund til at reformere den, at omforme den, og jeg har i saa Henseende nævnt, at jeg gerne vilde være med til at lade alle Hartkornsskatter forsvinde og afløses dels af en Ejendomsskyld og dels af en Formueskat med stigende Skala, men samtidig synes jeg rigtig nok, at man burde udvide og forøge denne Samfundsprioritet og ikke forringe den, man burde ikke lade Folket og Samfundet tabe til Fordel for nogle Ejendomsbesiddere, og jeg synes, at der er særlig Grund til ikke

at paalægge Statskassen Ofre i dette Øjeblik, naar vi have den finansielle Stilling for Øje. Den finansielle Stilling blev jo udmalet for os ved Finanslovens Forelæggelse af Finansministeren, og det var jo ikke noget lyst Billede; han gav, men jeg spørger da: have vi Raad til og er det forsvarligt i dette Øjeblik under den nuværende finansielle Stilling for Staten at ofre $1\frac{2}{3}$ Mill. Kr. om Aaret til en Reform af de direkte Skatter, som ikke bringer Samfundet fremad i nogen væsentlig Grad, som ikke letter Skatterne for den store, arbejdende Befolkning i nogen Grad? Er det forsvarligt at ofre $1\frac{2}{3}$ Mill. Kr. paa en saadan direkte Skattereform? Jeg tror det ikke, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Finansminister, hvorledes han overhovedet mener, at vi i en nær Fremtid blive stilledes finansielt set. Her er Tale om at give Afkald paa $1\frac{2}{3}$ Mill. Kr. af Statens allerfasteste Indtægter. Dertil kommer Tiendeloven, som ogsaa vil bevirke en Nedgang i Statens Indtægter, vi maa jo være forberedte paa, at der kommer Forslag om at ofre $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig i ca. 30 Aar, det er i alt Fald Tingets tidligere Forslag. Jeg vil ikke tale om, at vi lige have bevilget $\frac{1}{4}$ Mill. til Prinsesserne, skønt det tæller jo ogsaa med, men vi have bevilget 5 Mill. Kr. til Kanoner, vi have optaget et Statslaan, hvis Forrentning og Afdragning vil koste henimod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, der foreligger en Retsreform, som vel ganske vist ikke vil koste det, som det ærede Medlem for Odense (Nanke) anslog den til, men som dog vil koste adskillige Penge, der ventes store Lønningslove, og jeg haaber, at det ikke vil vare længe, før de komme til at foreligge; der er allerede i de forskellige Etater megen Forundring over, at vi ikke allerede have set Post- og Telegrafvæsenets Lønningslov forelagt, og der er megen Utaalmodighed efter Jernbanelønningsloven. Altsaa store Udgifter paa alle Kanter staa for Døren; hvorledes kan den ærede Finansminister egentlig forsvare i dette Øjeblik, under denne finansielle Situation at forelægge Lovforslag om en direkte Skattereform, der formindsker Statskassens aarlige Indtægter med henved 2 Mill. Kr.

Men dertil kommer jo — og det er det allervæsentligste — at vi, naar vi forringe Statskassens Indtægter med disse Penge, der yderligere ville blive forøgede ved Tiendeloven, og ved de andre Kray, der ere oppe under hele denne Situation,